

Schriftlezing: Johannes 20:19-31, Tekst Joh. 20:24-31
Thema: Niet zien, wel geloven. Zingen: Ps. 77:4, 6 en 8, Ps. 119:88, Ps. 31:5 en 17, Ps. 27:7, VBHA, Ps. 26:2

Hoofdpunten van de preek

Thomas zoekt naar zekerheid. Jezus leidt hem verder. Johannes schrijft een belangrijke conclusie.

1 Thomas

Het eerste wat van Thomas gezegd wordt is dat hij er een van de twaalf is. Ook twijfelaars, pessimisten, zoekers horen bij de discipelkring.

Thomas is er een van de twee. Twee dingen strijden in hem: geloof en ongeloof. Zijn 'broeders' vertellen hem het blijde nieuws. Genade maakt gunnend!

We kunnen ons in Thomas herkennen ('ik wilde dat ik kon geloven), maar de eisen die hij op tafel legt kunnen ons niet troosten.

2 Jezus

Na een week is Thomas wel erbij, verder is alles hetzelfde. Ondanks de ontmoeting vorige week regeren angst en onzekerheid. De deuren blijven gesloten.

Jezus komt naar de discipelen toe en begroet ze met vrede. Een gewone Joodse groet, maar na alles

wat er gebeurd is met een ongekende inhoud. Vrede met God.

Jezus neemt Thomas apart, alsof, nee omdat Hij zijn eisen heeft gehoord. Hij kent ons hart! Hij reageert op onze 'ja, maars'.

Thomas ontvangt tastbaar bewijs, maar wordt gemaand om niet ongelovig, maar gelovig te zijn. Ongeloof mag ons geloof niet regeren!

Jezus brengt Thomas tot zijn geloofsbelijdenis: *mijn* Heere, *mijn* God. Minder kan niet, meer hoeft niet. Zalig ben je, gelukkig, op je plek, als je zonder ervaring, gelooft.

3 Johannes

Johannes onderschrijft dit helemaal. Daarom heeft hij niet alle, maar slechts een selectie van alles wat Jezus gezegd en gedaan heeft opgeschreven.

Het is genoeg wat er allemaal op opgeschreven is. Het geschrijf bereikt zijn doel als wij als huidige lezers geloven dat Jezus dé Christus is.

Door te geloven (zeker weten en je eraan toevertrouwen) leef je op Naam van Jezus (= Zaligmaker). Hét ware leven: voor en door God.